

Arrest

nr. 107 425 van 26 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 9 januari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 11 januari 2013 tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Anouk BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 9 januari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard, vormt de eerste bestreden beslissing.

2. De voormelde beslissing wordt op 18 januari 2013 aan de verzoekers betekend, samen met de beslissing van 11 januari 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Dit is de tweede bestreden beslissing

3. De eerste bestreden beslissing wordt op 4 maart 2013 ingetrokken, zodat zij met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer verdwijnt en dus wordt geacht nooit te hebben bestaan. Het beroep tot nietigverklaring ertegen is derhalve zonder voorwerp en dient te worden verworpen.

4. Wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), stelt de Raad vast dat het werd genomen twee dagen na de eerste bestreden beslissing en samen met deze beslissing aan de verzoekers werd betekend. Niettegenstaande in het bevel wordt verwezen naar artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en het motief dat *“hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd”* gevolg wordt door de volgende zinsnede : *“Betrokkene is niet als vluchteling erkend en werd ook geen subsidiaire bescherming toegekend (beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen op 15.02.2012 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen)”*. Hoewel in dit bevel wordt verwezen naar de afgesloten asielprocedure van verzoekers, blijkt uit de chronologie van de beslissingen dat de verwerende partij dat het klaarblijkelijk zelf nuttig en nodig heeft geacht om haar bevoegdheid om een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren slechts uit te putten nadat werd beschikt over de door verzoeker ingediende aanvraag tot medische regularisatie. Door aldus te handelen erkent zij dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten. Gelet op het feit dat de beslissing aangaande deze aanvraag werd ingetrokken en de verwerende partij noodzakelijkerwijze opnieuw moet beschikken, wordt het bevel voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer vernietigd.

5. Korte debatten

Het beroep is zonder voorwerp in zoverre het betrekking heeft op de eerste bestreden beslissing. De tweede bestreden beslissing moet voor de duidelijkheid uit het rechtsverkeer worden gehaald en dus worden vernietigd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen in zoverre het de eerste bestreden beslissing betreft en is, ingevolge de vernietiging, zonder voorwerp in zoverre het het bevel om het grondgebied te verlaten betreft.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen in zoverre ze zijn gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 9 januari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Artikel 2.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 11 januari 2013 tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) wordt vernietigd.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing in zoverre ze is gericht tegen de beslissing van 11 januari 2013 tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS